



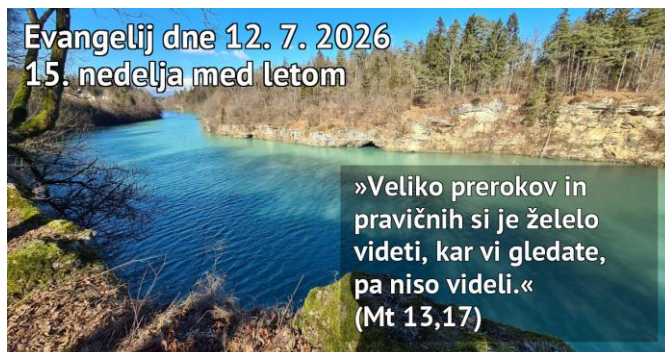
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. julij 2026

NEDELJA	15. MED LETOM – LEPA NEDELJA NA GORI
12.07.	10.00 za +Ivana Potočnik in vse Urbanove, obl. 11.00 na Gori za +Valentina in Frančiško Reher ob 100-letnici rojstva ter pokojne Rožič-Reher in Pohole
Ponedeljek	Henrik (Hinko), cesar (mož svete Kunigunde)
13.07.	19.00 za +Martina, Marijo, Angelo in Mirka Križan
Torek	Kamil de Lellis
14.07.	
Sreda	Bonaventura
15.07.	
Četrtek	Karmelska Mati Božja (Karmen)
16.07.	
Petek	Aleš
17.07.	19.00 za +Danijela Klep in družino Ojstršek (Slavko, Rozalija, Srečko)
Sobota	Friderik (Miroslav)
18.07.	
NEDELJA	16. MED LETOM
19.07.	10.00 za +Jožefo in Franca Šuperger obl.

**LEPA NEDELJA V GALICIJI BO 26. JULIJA, NA PERNOVEM PA
2. AVGUSTA**



Evangelij

Sejalec je šel sejat

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel kraj jezera. Pri njem so se zbrale velike množice, tako da je stopil v čoln in sédel, vsa množica pa je stala na obrežju. Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejat. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pogvalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušile. Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stotérnega, drugo šestdesetérnega in spet drugo tridesetérnega. Kdor ima ušesa, naj posluša!«

Tedaj so pristopili učenci in mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prilikah?« Odgovóril je in jim dejal: »Vam je dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa to ni dano. Kdor namreč ima, se mu bo dalo in bo imel obilo; kdor pa nima, se mu bo vzelo še tisto, kar ima. Zato jim govorim v prilikah, ker gledajo, pa ne vidijo, poslušajo, pa ne slišijo in ne razumejo. V njih se spolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi: »Poslušali boste, poslušali – a ne boste doumeli, gledali boste, gledali – a ne boste videli.« Otopelo je namreč srce temu ljudstvu; z ušesi so težko slišali in zatisnili so si oči, da ne bi z očmi videli, da ne bi z ušesi slišali, da ne bi v srcu doumeli in se spreobrnili in da bi jih jaz ne ozdravil. Blagor pa vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo! Kajti resnično, povem vam: Veliko prerokov in pravičnih si je želelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.

Poslušajte torej pomen prilike o sejalcu. K vsakemu, ki posluša besedo kraljestva in je ne razume, pride zlodej in mu ugrabi, kar je vsejano v njegovo srce. Ta človek je tisti, ki je vsejan ob poti. Na kamnita tla pa je vsejan tisti, ki posluša besedo in jo takoj z veseljem sprejme, a nima v sebi korenine, ampak je nestanovit. Ko nastane zaradi besede stiska ali preganjanje, se takoj pohujša. Med trnje vsejan pa je tisti, ki posluša besedo, toda posvetna skrb in zapeljivost bogastva zadušita besedo in postane nerodovitna. V dobro zemljo vsejan pa je tisti, ki posluša besedo in jo tudi doume. Ta zares obrodi in daje sad: eden stotérnega, drugi šestdesetérnega in spet drugi tridesetérnega.«

Mt 13,1–23

OBILNA SETEV, KI NAJ OBETA TUDI OBILNO ŽETEV



Današnjo priliko lahko razumemo kot Jezusovo opozorilo in spodbudo. Jezus opozarja na nevarnosti, ki tičijo za vsakim vogalom in ki še tako obilno setev in dobro seme pogubijo. Na prvi pogled je prilika zelo logična in jasna.

Poglejmo na seme, ki je vsejano in začne kaliti. Spomladi pravzaprav najbrž ozeleni prej na plitvi zemlji in na skali kot na globoki zemlji. Plitva zemlja se hitreje osuši, sneg prej skopni in pogoji za prvo rast so ugodnejši. Tudi med trnjem ni slab prostor za prvo kaljenje. Zelene trave se najprej pojavijo med grmičevjem. Tam je zavetrje, svetlobe pa obilo. Tako je slika zelenja spomladi marsikje obrnjena na glavo. In zelenje, ki je prehitelo vse ostalo, se lahko po mili volji baha s svojega položaja. Kdo bi prepričal takšne koticke,

da so slabi? Kdo bi jih uspel prepričati, da preti huda nevarnost, ki bo vse uničila? Suša bo pobrala tisto, kar je pognalo na plitvi zemlji, listje bo zagrnilo podrast in jo zadušilo.

Mar ni tako tudi pri vzgoji otrok, mladih, pri oznanjevanju in opozarjanju na ovire, ki bodo nastopile? Na splošno naleti odločen oznanjevalec na hude ovire, če svari pred nevarnostmi. Običajna reakcija je: Zakaj pretiravaš, saj ni nič hudega. Otrok je samo malo bolj živ, ima veliko energije ... Vse to ni nič takega. Ne smemo zatreti njegove ustvarjalnosti, živosti in živahnosti, veselja do življenja itd. Nedvomno je vse to res. A kje je prostor za opozorilo, da obstajajo znaki, ki govorijo o plitvi zemlji, ki jo bo prva pripeka spremenila v prah? Kje je prostor za svarjenje pred trnjem, ki prerašča dušo ..., čist pogled, uperjen v višje ideale?

Nedvomno je res, da vsako pretiravanje lahko zatre otroka, pa naj bo v eno ali drugo smer. A pomembno je najti ravno pravo mero, s primernim spodbujanjem in opozarjanjem brez panike, a hkrati z jasnim pogledom na nevarnosti, ki prej ali slej pridejo. Na vseh poteh življenja je tako. Zavedati se moramo, da semena padajo na najrazličnejša tla. Realno je, da bodo nekatera vzklila, druga žal ne. Naj bo čim več takih, ki bodo zdrava in vzklila v zdrav sad.

Po: E. Mozetič